

חולין פרק ד בהמה המקשה דף ע

האם נחשב כאילו כל היד בחוץ ונולד רוב העובר או שלא אומרים רוב באיבר. מובאים בגמ' ספקות בעובר שיצא דרך הרחם אבל לא לגמרי דרך הדפנות כגון שהתחיל לצאת דרך רגליו ועטפו אותו בסיבים או בשליה של עובר אחר, או שחולדה בלעה את העובר והוציאה מהרחם והחזירה ונולד באופן טבעי, או שנכנס עובר לרחם של פרה אחרת ויצא מהרחם שלה האם נחשב שפתח את רחמה והעובר הבא שלה לא יתקדש, אם התחרבו כותלי הרחם שלא נגע בהם, נעקרו כותלי הרחם ממקומם והתקפלו על ראש העובר, אם רוב כותלי הרחם נקרעו אבל יצא מהמקום המחובר או שרוב כותלי הרחם שלמים ויצא ממקום פרוץ, תיקו.

עובר שמת במעי בהמה והושיט הרועה את ידו ונגע בה טהור, ר' יוסי הגלילי אומר שבבהמה טהורה טהור אבל בעובר בהמה טמאה טמא. ר' חסדא הסביר את דעת ת"ק משום שבבהמה טהורה אם נשחטה אמו מתירה את העובר באכילה אפילו אם הוא מת ובוודאי אינו מטמא כנבילה, ולמד היקש לבהמה טמאה מבהמה טהורה שכתוב "וכי ימות מן הבהמה" כלומר בהמה טמאה "אשר היא לכם לאכלה" כלומר בהמה טהורה "הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב". ר' יוסי הגלילי למד מהפסוק "וכל הולך על כפיו בכל החיה הלכת על ארבע טמאים הם לכם" שמשמע שבהמה טמאה שהולכת על כפיה שנמצאת בתוך בטן של חיה כלומר עובר מטמא, ואמנם מפסוק זה אי אפשר למעט חזיר שפרסאותיו שסועות כבהמה כשרה והולך על 8 לכן כתוב פסוק נוסף "בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ" ולא מוזכר בהמה טהורה ללמד שיש מקרה שרק בהמה טמאה מטמאה.

בכור בהמה קדוש מלידתו, בהמה שמקשה לילד בכור אפשר לחתוך את אבריו ולהשליכם לכלבים משום שמתקדש רק בלידת רובו, אבל אם יצא רובו יחד וחתכו צריך קבורה משום שהתקדש.

ר' הונא אומר שלאחר לידת רוב הבכור מתברר למפרע שהיה קדוש בכל שלב הלידה ולכן אם לאחר שיצא שלישי מכר את הבכור לגוי ולבסוף נולד כולו התברר למפרע שהיה קדוש והמכירה בטלה, אם נולד השלישי הראשון דרך דופן הרחם בנינוח וחתכוהו ולאחר מכן יצא רובו דרך הרחם אינו קדוש משום שהשלישי הראשון לא יכול להתברר למפרע שהיה קדוש שלא יצא דרך הרחם, רבה סובר שהבכור מתקדש רק מלידת רובו והלאה ואינו מתקדש למפרע ולכן אם מכר שלישי לגוי לפני שיצא רובו לא קדוש משום שבזמן לידת הרוב יש בו שותפות גוי, אבל אם יצא שלישי דרך דופן ואחר כך רובו דרך הרחם קדוש משום שיכול להתקדש לאחר יציאת השלישי על ידי רוב האיברים שיצאו דרך הרחם מכאן ולהבא. במשנה שכתוב שאת חתך אבר אבר משליך לכלבים לשיטת רבה שלא מתקדש למפרע מדובר אפילו אם הניח את האברים בערמה היות והם מופרדים מהעובר לא מתקדשים ור' הונא מסביר שאם מונח לפנינו מתברר למפרע שכולם נולדו בקדושה ואסור להאכילם לכלבים ומדובר במקרה שהשליך כל אבר ואבר לכלבים לפני שיצא רובו.

אם יצא רוב העובר וכולל בתוכו מיעוט אבר מסוים כגון יד נחשב שיצא רוב העובר ולא אומרים שהיות ורוב היד לא יצאה נחשבת היד כולה בתוך הרחם, רבא הסתפק אם יצא חצי עובר ויחד איתו רוב יד